

Elektrování těles:

Při vzájemném **tření** těles může docházet k **přenosu elektronů** mezi tělesy a dojde ke **zelektrování** těles.

Zelektrované těleso je nabitó buď kladným nebo záporným elektrickým nábojem.

Tělesa nabitá **souhlasnými (stejnými) náboji** se vzájemně **odpuzují**.

Tělesa nabitá **nesouhlasnými (opačnými) náboji** se **přitahují**.

V obou případech na sebe tělesa působí **elektrickou silou**.

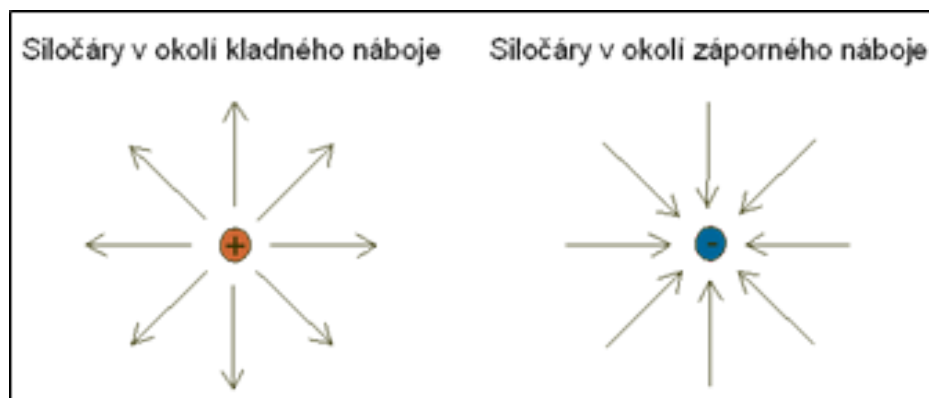
Elektroskop = přístroj, který zjišťuje přítomnost elektrického náboje

Elektrometr = elektroskop se stupnicí – měří hodnotu elektrického náboje

Elektrické pole

Elektrické pole vzniká kolem každého tělesa s el. nábojem. V tomto poli působí na všechna tělesa buď přitažlivá nebo odpuzivá síla, která působí i na dálku a jejíž působení se se vzdáleností těles zmenšuje.

Siločáry = myšlené čáry, které znázorňují elektrické pole a zobrazují směr působení elektrické síly na elektricky nabitou částici. Jejich směr znázorňujeme šipkou od kladně nabitého tělesa k záporně nabitému



Elektrické vodiče = látky, které jsou schopné přenášet elektrický náboj

- mezi dobré vodiče patří například kovy (měď, hliník, zlato), tuha, vodné roztoky

Elektrické izolanty = látky, které nepřenášejí elektrický náboj

- jsou to například plasty, guma, sklo, keramika, vosk, suché dřevo